

[Marianne Jølvéd]

med fiskeriministeren i spidsen har været meget interesseret i at få indflydelse på det lovforslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat. Under udvalgsarbejdet har betænkningssagfører været udsat gang på gang på gang, fordi der skulle være forhandlinger i Fiskeriministeriet. Det var min helt klare opfattelse, at regeringen ønskede indflydelse, fordi der også var interesse i regeringspartierne for at få løst denne opgave.

Så havde vi anden behandling, og dér holdt hr. Pelle Voigt en tale, som åbenbart skræmte fiskeriministeren og regeringspartierne. Det må vi andre jo tage ad notam. Det er en skuffelse. Det havde været bedre, hvis der var bredde bag dette lovforslag.

Det lovforslag, vi behandler nu, svarer i princippet til et helt andet område, nemlig landbruget, hvor landbrugets organisationer med Landbrugsrådet i spidsen, De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger beder Folketinget om at sørge for, at der opkræves produktionsafgifter til diverse formål. Jeg vil huske De Konservatives og Venstres holdning og argumentation i denne sag, når loven om produktionsafgiftsopkrævning kommer til revision, og det gør den inden længe.

Jeg synes, at det er ærgerligt, at vi har forhandlet med regeringen under forudsætninger, som ikke holdt. Det beklager jeg meget.

Lysholm Christensen (KRF):

I bogen »Fiskerne« af Hans Kirk er der beskrevet en situation, hvor fiskerne er nær ved at komme i en lokal krig om fiskeretten. Jeg tror egentlig, at en opvakt forfatter vil kunne finde stof til en lignende beskrivelse på baggrund af den 25-årige debat, der har været her i Tinget om fisketegn. Men jeg skal straks sige, at det på ingen måde er fiskeriministeren, der giver stof til den nye fiskekrigsroman, skønt der er tale om navnesammenfald. Derimod er der grund til at takke fiskeriministeren for hjælpsomhed og konstruktivt samarbejde i forbindelse med dette lovforslag.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Arne Melchior, at regeringen faktisk har været samarbejdsvillig og konstruktiv i denne sag. At det så paradoksalt nok ender med, at man stemmer imod, må jeg bare beklage. Jeg vil også takke ordførerne for de partier, som er posi-

tive over for lovforslaget og vil stemme for det. Tak til de enkeltpersoner, som har advokeret for forslaget!

Det har egentlig været en stor oplevelse at arbejde med dette lovforslag. Jeg er i hvert fald blevet en erfaring rigere, for der er kommet en sand understrøm af skjulte kræfter op til overfladen. Tilsyneladende har det desværre blot forplumret sagen – for nu at blive i det maritime sprog. Både her i Tinget og i pressen har det ikke manglet på argumenter. Modstanden imod fisketegnet er blevet begrundet både følelsesmæssigt, historisk, marxistisk og familiepolitisk; der er ingen ende på begrundelserne. Kedeligt har det i hvert fald ikke været. Sagen har appelleret til den humoristiske åre hos visse medlemmer. Jo, der er mere end fisk og penge i denne sag.

Derimod har der været langt imellem argumenter, som går direkte ind i lovforslagets enkelte paragraffer, og det er jeg egentlig glad for, for det siger nemlig noget om, at det her slet ikke er skruet så tosset sammen. Man har åbenbart ikke kunnet finde nogen angrebepunkter på lovens paragraffer, på den måde, det skal administreres på. Det siger mig noget om, at lovforslaget er ganske udmærket.

Det undrer mig egentlig, at kritikere af lovforslaget, specielt fra regeringspartierne, ikke har noteret sig, at staten faktisk sparer 8½ mio. kr. på dette her. De penge, vi har på finansloven i år, tænkes jo ikke videreført til næste år, og så bliver der endda flere penge til fiskepleje og udsætning. Og intet af det gode frivillige arbejde, der er i gang nu, behøver at gå i stå, tværtimod, der bliver flere midler til det gode formål.

Vi har fået mange henvendelser i udvalget, og de fleste af dem har bekræftet mig i, at det er et rigtigt forslag. Jeg kan nævne Danmarks Turistråd, en kreds af borgmestre omkring Det Fynske Øhav, sportsfiskeforeninger, ja, så galt kom sportsdykkerne selv og bad om at få lov til at komme med i loven, og de er rent faktisk omfattet af den formulering, vi har i en af paragrafferne.

Fisketegnet er ganske enkelt brugerbetaling, som folk selv har bedt om. Der er jo ikke megen fornøjelse ved at gå ud at fiske, hvis der ikke er noget at fange, så fisketegnet skal altså give fisk på krogen. En sådan brugerbetaling burde alle i dette Ting være godt tilfredse med,